

efterløn, til man er 63, end hvis man går på efterløn som 60- eller 61-årig. Samtidig siger vi i Det Konservative Folkeparti, at hvis man én gang har opnået ret til efterløn, bevares retten, uanset hvad der sker på et senere tidspunkt.

Der skal være mere smidighed i reglerne, og derfor foreslår vi også, at 200-timers-reglen bliver afskaffet. Man skal have ret til at arbejde, dog således at der bliver modregnet time for time. Alt for mange benytter sig af efterlønsordningen i dag, og vi skal forsøge at gøre den mindre attraktiv.

Finanslovforhandlingerne handler i høj grad om prioritering af de offentlige udgifter, og vi har i vores oplæg peget på en række uløste opgaver inden for bl.a. uddannelse, sundhed og miljø. Vi afsætter gerne midlerne, men vi insisterer på modsvarende besparelser andre steder, og også dem har vi konkrete forslag til – forslag, der ganske vist ikke er populære, men nødvendige.

Vores uddannelsessystem er sakket bagud, og det gælder lige fra folkeskolen til universiteterne. Skal Danmark kunne overleve i den internationale konkurrence, må der gøres noget, også selv om det koster penge. Børnene skal lære mere i folkeskolen og undervises bedre og længere, erhvervsskolerne skal reformeres og tilføres ekstra ressourcer, og der skal tilføres universiteterne flere midler. Vi har noteret os, at regeringen nu støtter det konservative forslag om et nationalt kvalitetsinstitut i undervisningssektoren, og det hilser vi selvfølgelig velkommen.

Inden for sundhedssektoren og sygehusene er der stadig væk alt, alt for lange ventetider til behandling. Det er helt uanstændigt, at folk skal vente på behandling af livstruende sygdomme, og derfor foreslår Det Konservative Folkeparti, at der indføres en landsdækkende ventetidsgaranti. Hvis det offentlige sygehusvæsen ikke kan tilbyde behandling inden for en forsvarlig tidsperiode, skal den enkelte patient have ret til behandling – enten på et offentligt sygehus i et fremmed amt eller på et privat hospital, og naturligvis på det offentliges regning. Vi ønsker altså ikke at indføre brugerbetaling ad bagvejen, og vores forslag vil give de syge troværdige garantier.

Endelig fremhæver Det Konservative Folkeparti en lang række uløste problemer på miljøområdet. For os er miljøpolitik andet end nye grønne afgifter. Vi mener ikke, det er nok blot at lægge afgifter på f.eks. pesticider. Vi mener,

det helt skal forbydes at bruge pesticider i private haver og hos kommunerne, og vi mener ikke, det er rigtigt at bruge afgiftsmidlet. Man skal aldrig kunne betale sig fra at skade miljøet.

På mange måder har vi dog en god miljølovgivning her i Danmark. Problemet er blot, at den ofte ikke overholdes, og at lovgivningen er indviklet og kompliceret, og derfor foreslår vi fra konservativ side, at der oprettes en særlig statsadvokatur for miljø.

Det Konservative Folkeparti er parat til at tage fat på store udfordringer. Vi skal forbedre samfundsøkonomien gennem reformer på arbejdsmarkedet og lettelse af erhvervslivets vilkår, og samtidig skal vi styrke uddannelserne, sygehusene og miljøet. Det kræver mod og vilje til de nødvendige reformer; det kræver nytænkning. Det kan Det Konservative Folkeparti levere. Og hvis regeringen er villig til et opgør med vanetænkning, bør den bøje sig imod det borgerlige Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Et gennemgående træk hos Det Konservative Folkepartis ordfører var ønsket om reformer. Det er jo altid en positiv udlægning af ordet.

Men det undrer mig lidt, at fru Gitte Seeberg taler om reformer, når hun omtaler efterlønnen og dagpengeområdet, for når man taler om efterløn, og at Det Konservative Folkeparti ønsker at gøre det mindre attraktivt at søge efterløn, er svaret nedskæring over for de folk, som er så nedslidte, at de i dag søger efterløn.

Var det ikke mere rimeligt, at man satte ind over for arbejdspladserne for at undgå, at folk bliver nedslidte, så de føler sig tvunget til at søge efterløn, at man sikrer et bedre arbejdsmiljø? For sandheden er jo, at af de grupper, der i dag søger efterløn, kommer størstedelen – også den stigning, der kommer de kommende år – fra den gruppe af medborgere, som er skubbet ud på overgangsydelse, fordi der ikke er plads til dem eller brug for dem på arbejdsmarkedet. Det er dér, den største gruppe i tilgangen til efterlønnen kommer, altså fra overgangsydelse eller fra dagpenge.

Det andet, jeg godt lige vil hæfte mig ved, er spørgsmålet om dagpengesystemet. Det Konservative Folkepartis ordfører snakker om flaskehalse. Jamen hvorfor er der opstået flaskehalse? Det er der jo, fordi arbejdsgiverne i en lang årrække har undladt at uddanne den nødvendige arbejdskraft, og faktisk er man slet ikke